Muhterem Talaslılar,

"Galhoğlum, Mevlut Abin getmiş, iz açıldı"…

Kış aylarında bu söz babamın beni uyandırmak için kullandığı sözlerdi. Mevlüt Abim her sabah bizim kapının önünden geçerek sabah erkenden sizin koleje işine giderdi. Ben de çocuk haliminen, Dr. Nute'lara süt götürmek için abimin tepeleyip gittiği karin içeresinden onun ayak izlerine basaraktan hastaneye ulaşırdım. Bazı günler ayni anda gittiğimiz de olurdu . Bana taşıttırmaz, muhakkak süt aşırmasını kendi taşırdı...

Anadolu insanı denince ben hep bizim komşuları, beraber yaşadığımız saygıdeğer büyüklerimi ve değerli arkadaşlarımı hatırlarım. Sizlerin kendisi için yazdığınız yazıların tamamını ancak dün okuyabildim. Yazdıklarınızdan gurur duydum. Hayatımda Mevlüt Abim gibilerin yeri olmuştur. Göçüp gitseler de, ayrı da olsak kendilerini unutmadım ve unutamam da…

Evlerimiz 200 metre mesafede idi. Babası Mamudemmi uzun boyluydu. İçlerinde yalnız Mevlüt abim anası Hayriye halaya benzerdi. Büyük abisi Halil Ağa'nın oğlu Şükrü'yle içtiğimiz su ayrı gitmezdi... Küçüğü Memed Oruc (Gırteke) abimiz büyüklüğünü hiç hatırlamaz bizlerle çocuk olur, dalaşır, güldürür, beraber uçurtma uçururduk. Kavak ağacına çıkabilen de yine yalnız kendisiydi. Memed abim gibi dümbek ustası da bi daha Talas'a gelmez heralda…

Sizlerin mektuplarınızda zikrettiğiniz yakın komsumuz Ömer Usta hakeza, başka bir saygıdeğer büyüğümdü . İlk mektep bitene kadar onun yaptığı tahta çantamı kullanmıştım. Birçok aile gibi bizim evde de yemek yer sofrasında yenirdi, taa ki Ömer usta güya atölyede bana yaptırdığı masa sayesinde yemeğimizi masada yer olmuştuk... Garabed Usta'nın müsaadesiyle kutuda kalmış bir kırmızı boyayla da boyamıştım...Eyüp Ustalar Tablakaya tarafında oturduğundan, onlarla fazla bir ilişkimiz olmamıştı. Arif Zeki Abim ise yine çok yakin komşumuzdu . Şoför Salemmi'nin kızıyla da evlendiğinden bi nevi eniştemiz olmuştu... İstanbul'da tek görüşebildiğimiz ise yine Arif Zeki Abim olmuştu . Çünkü kayaların uçması vesilesiyle kaybettiği canlarından sonra İstanbul.'a taşınmıştı...

Dr.Ahmet'in gönderdiği resme bakarsak dipdiri duruyor. Zaten de son güne kadar ayaktaymış . Mürüvvet yengemin vefatından sonra küçük oğlu, aşağıya, kendi evlerine götürmüştü. Fakat duramıyor devamlı Karaman Bayırı'nın bayırlığını hiçe sayıp kendi evine de gidip geliyormuş. Ölümün iyisi olmaz derler de, ne kadar temiz kalpli bir insandıysa, tertemiz elden ayaktan düşmeden oğlunun evinde can vermiş...

Talas'ta sizlerin tanıdığı kalmadı da sanki benim kaç tane kaldı sanıyorsunuz ? Büyüklerimizi zaten kaybettik te, arkadaşlarımızın da büyük bir kısmını kaybettik.

Sağ olanlar da benim gibi perem perçe olmuşlar. Türkiye'dekiler dahi öyle dağılmışlar ki ,ararsanda bulunmuyor. Bulsan da arkası gelmiyor..,

Böyle bir Talas'ta bi daha gelmez bu dünyaya. Bu da böyle biline !!!!

Kalın sağlıcakla…

Soğman Sakarya
2016